

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor. Ad Exequias, Quas ... filiolo Johanni Casparo Conradi, Parentes moestissimi Hodie ad horam 1. pomerid. paratas cupiunt; Omnes & Singulos Academiae Cives peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770463037>

Druck Freier Zugang

Lemke, H.,
in J. C. Conradi.

R. 1655.

27

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lemble/

J. V. D. & Cod. Prof.

ad

EXEQUIAS,

Quas

Bellissimo ac dilectissimo filiolo

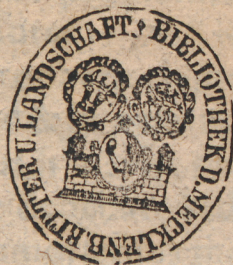
JOHANNI CASPARO

CONRADI,

Parentes moestissimi

*Hodie ad horam 1. pomerid. paratas
capimus;*

Omnes & Singulos Academiae Civis per-
amanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

Anno 1655.

PROGRAMMA

DE
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS (Emble)

J. V. D. & Co. Prop.

EXEQUIAS

Obiit

Bellesimo ac doctissimo

IOHANNI CASPARO

CONRADI

Parentes precellissimi

Obiit ad horam 1. pomerid. parentes

capituli

Omnes & singulos Academicos Cives par-

amantissimi

ROSTOCHII

Typis Heriboni NICOLAI KILII Acad. Typ.

Anno 1718

Vi infans in utero ma-
terno ad vaticinandum sancti-
ficatus, & puer vaticinari exor-
sus est, *Jeremias* Propheta, ut
Israëlitis, imò omnibus homi-
nibus inculcaret originem ex
qvâ orientur, & in qvam redeant tandem; con-
tinuâ oratione ter iteravit materiale illud ge-
nerationis & corruptionis principium; clami-
tando cap. XXII, 29. TERRA, TERRA, TER-
RA, audi Sermonem JEHOVÆ, TERRA
scilicet sumus, qvia ex terrâ generamur: TER-
RA, qvia in terris conversamur; TERRA
qvia in terram commutamur. TERRA su-
mus per naturam: TERRA per vitæ hujus
usuram: TERRA post sepulturam. Hic sanè
Prophetæ clamor non in auribus saltim sonare,
sed & in animum omnium in hac vitâ mortali,
aut, si mavis, morte vitali degentium, penetra-
re debebat: Sed nescio qvi strepitus alii ita ple-
rumq; sensus mortalium obstruant, ut, qvòd
vociferantur sacra oracula, insuper ab iisdem,
& nonnunquam etiam ludibrio habeatur, Qvic-
A 2 quid

quid unquam reliquarum operarum est, in eo laborant ac desudant homines: circa quæ occupari omnium maximè oportebat, negligunt. Nihil in hoc mundo reperitur aut ita ludicrum, quod non excludat, aut ita arduum, quod non expellat ex hominum memoriâ clangorem istius cælestis tympani. Ita non tantum in ætate est brevitatis, sed & in vitâ pravitas: semperq; totus in eo est Serpens ille antiquus, & Princeps tenebrarum, ut, quemadmodum olim Ammonitarum Rex *Nahas* Israëlitis dextrum oculum cruere satagebat; sic nobis iste fidei aciem, quam cum dextro oculo Scriptura contulit, obtundat, ne penetrare ad sacram fragilitatis nostræ considerationem, & adspicere salutis auroram possit. Nihilominus tamen à mortalibus audiri vult VAVIS sui vocem æternus Deus, ac *identidem* (Senecæ verba cito) *argumento aliquo recenti admonet fragilitatis suæ oblitos, & æterna meditantem respicere cogit ad mortem; si forte excitare nos à securatis veteris possit, antequam mors vitam, & vitæ somnia discutiat.* Hinc nullus labitur annus, nullus præterit mensis; imò dies penè nullus abit, qui non TERRAM & pulverem nos esse admoneat, & mortem non tantum Senum naturalem, virorum juvenumq; immaturam,

ram, sed & infantum & puellorum acerbam
ostendat. Hoc est profectò, quod Apostolum
permovet, ut hominem Rom. IX. 12. VASIS
TERREIS seu fictilibus compararet, quæ ad le-
vissimam quamq; percussionem statim confrin-
gantur. Neq; verò eadem est hominum in legi-
bus *Quiritum* civilibus, & jure mortis natu-
rali conditio: Illic enim plerumq; meliore loco
sunt ingenui servis; milites paganis; impube-
res adultis: isthïc verò idem omnium est status,
æqualis ratio, parilis, eaq; *terrena*, conditio: nec
refert togatus, an prætextatus sis: ætate flo-
reas, an marceas. Non longè abibimus. Exem-
plum enim terrenæ hujus sive conditionis, sive
fragilitatis, & brevioris in mortalitate hac vitæ
in tenello corpusculo puelli mellitissimi, JO-
HAN-CASPARI CONRADI, hodiè no-
bis proponitur; qui 10. Julij anni superioris 1654.
natus, & salutari lavacro regeneratus, hoc ipso an-
no, 16. Maij discessit, extremum vitæ diem con-
ficiens eâ ipsâ ætatulâ, quæ à sepulchro longis-
simè credebatur abesse. Documento monstrat,
ipsam *γένεσιν* nostram, *ἐξόδον* confestim subsequi:
id quod tacitè etiam philosophatum esse MO-
SEN illum *θεοφιλέστατον* primis librorum suorum
inscriptionibus, *Gregorio Nysseno* relatum est.

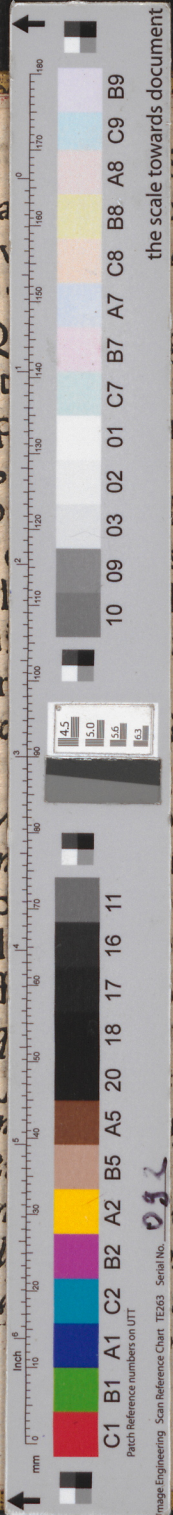
Cæterùm patrem puer elegantissimus habuit
Virum *Clarissimum & Consultissimum* DN. DA-
NIELEM CONRADI, J. U. D. & Advoca-
tum apud nos eximium, Amicum & fauto-
rem nostrum singularem: Matrem, lectis-
simam omniq; virtutum genere ornatissimam,
CATHARINAM Barchleyen. Avus pa-
ternus fuit Vir *Reverendus & Clarissimus* Dn.
M. HECTOR CONRADI, Utczensis,
in Ducatu Lünæburgensi, Præpositus quondam
meritissimus. Avia paterna, LUCIA DO-
ROTHEA Fischers. Avus maternus exiit
Dn. PETRUS Barchley / primarius Urbis
nostræ civis atq; institor; summæ vir, familiæ;
quippe *Baronum* è *Scotiâ* sanguine natus. Avia,
materna honestissima & optima matrona En-
gel von Böhren / quæ tenerrimo Nepoti, suo ad
plures discessu, viam non ita pridem prævit,
Proavus paternus fuit Vir *Reverendus & doctissi-
mus* Dn. ANDREAS CONRADI, *VVins-*
ensium, in dicto Lünæburgensi Ducatu, Pastor
fidelissimus. Proavia paterna, BARBARA
Unkelmans. Proavus & Proavia Materni *Bar-*
onibus Scotiis, uti è superioribus colligere est,
originem debent. Ulterius prosapiam deduce-
re haud attinet; & nec ferè moris etiam est. Sal-
tim è paternâ linea sese adhuc sistit pl. *Reveren-*
dus

aus & Clarissimus DN. M. JACOBUS FISCHERUS, Primarius quondam Theologus, & *Cellensum* Superintendentens gravissimus; Vir in tantum laudandus, in quantum virtus atq; eruditio intelligi unquam possunt. Qui & ipse igitur adeò hoc loco memorari merebatur, ut grande nefas commisisse videremur, si præterissemus. His ortum Majoribus puerulum, qui supra ætatem festivæ ac eximiæ indolis, parentum spes, ornamentum & oblectamentum erat, mors improvida ex vitâ hac, quæ cum ploratu inchoatur, cum luctu agitur, cum gemitu dimittitur, abripuit. *Amasis* quondam ad nonneminem filio orbatum dixisse fertur: *Si non luxisti cum ille nondum esset in mundo, ne nunc quidem lugebis, postquam in mundo esse desit.* Et *Merope* seipsam solabatur, inquiens: *Non sola sum mortalium, cui liberi perierunt.* Mihi verò verbis *Chrystomi*, maximi inter Græcos olim Theologi & Oratoris, mæstos afflictosq; parentes affari lubido est: *Numquid amisistis puellum? numquid filium perdidistis? imò verò acquisivistis & firmiter obtinistis: non enim parentum appellationem perdidistis, sed ut ampliùs etiam vocemini, adepti estis, quia non filium mortalis parentes deinceps vocabimini: nec idcò, quia vobis non adest, perdidisse vos illum existimare debetis: neq; enim, si peregrè abisset à vobis, etiam*
quoad

quoad nomen familiae, una cum corpore separatus esset. Habuistis filium, tanquam, D E O reposcente, dimissuri; dimisistis, tanquam, D E O restituyente, recepturi. Non ille est puellus ille, qui jacet, sed ille, qui ad caelos evola vit, cur suq, contendit. Si igitur oculos videatis depressos, os contractum, corpusq, immobile, ne ita cogitetis: istud quidem os non amplius loquetur, oculi isti jam non videbunt, nec amplius pedes isti ambulabunt: sed os quidem istud melius loquetur; majora videbunt oculi; pedes supra nubes elevabuntur; & corpus hoc, quod corrumpitur, induet immortalitatem, majoriq, cum magnificentia filiolum vestrum recipietis. Nostrae autem humanitatis ac benivolentiae fuerit, Cives Academici, ut in funere frequentes compareamus, praesentia id ipsum nostrae honestemus; συμπαθεία amicam parentibus dolorem minuamus, & aliquam ejus partem in nos transferamus. Quo quidem nomine, ut, quotquot jurisdictionis sunt nostrae, hodie circa I. pomerid. in templo Jacobaeo conveniant, funeri operam dent, mortalitatis ipsi etiam suae reminiscantur, Deoq, ter opt. max. statum utriusq; apud nos Reipub. ac totius provinciae ardentibus votis commendent, impensè officiosèq; contendo. P. P. sub Sigillo Rectoratus; die 18. Maij Anno 1655.

15(0)30

*aus & Clarissimus DN. M. J A
 SCHERUS, Primarius quonda
 & Cellenſium Superintenden sgrava
 tantum laudandus, in quantum
 ditio intelligi unquam poſſunt. Q
 adeò hoc loco memorari merebat
 nefas commiſſiſſe videremur, ſi p
 His ortum Majoribus puerulum,
 tem feſtivæ ac eximiæ indolis, p
 ornamentum & oblectamentum
 provida ex vitâ hac, quæ cum pl
 tur, cum luctu agitur, cum gem
 abripuit. *Amiſtiſ* quondam ad r
 filio orbatum dixiſſe ferrur: *Si no
 ille nondum eſſet in mundo, ne nunc
 poſtquam in mundo eſſe deſiit. Et M
 ſolabatur, inquiring: Non ſola ſun
 cui liberi perierunt. Mihi verò verb
 maximi inter Græcos olim Theol
 ris, mæſtos afflictoſq; parentes aff
 Numquid amiſiſtiſti puellum? numq
 didiſtiſti? imò verò acquiſiſtiſti &
 iſtiſti: non enim parentum appellation
 ſed ut ampliùs etiam vocemini, adept
 filii mortalitatis parentes deinceps vocabim
 quia vobis non adeſt, perdiſſiſtiſti vos it
 debetis: neq; enim, ſi peregrè abyſſet**

S FI-
 ogus,
 ir in
 eru-
 gitur
 nde
 mus,
 æta-
 ſpes,
 ſim-
 hoa-
 itur,
 em
 im
 ebis,
 ſam
 m,
 omi,
 ato-
 eſt:
 per-
 inn-
 iſtiſti,
 non
 dcò,
 vare
 m
 oad